

daar zij eenige koper Indianen aantroffen, onder welken zich des jongmans vader bevond, in wiens handen MATONABBER hem in goeden welstand, met alle deszelfs goederen, in goede orde overleverde.

Kort na dat wij de koper mijn verlaten hadden, kreegen wij dikken nevel, met regen en bij wijlen sterke sneeuwbuijen. Dit weder bleef eenige dagen aanhouden, en nu en dan was de mist zoo zwaar, dat wij genoodzaakt waren verscheide uren achtereen halte te houden, als buiten staat zijnde voor ons uit te zien, ook was de weg verbazend steenachtig en moeilijk.

's Morgens om drie uren werden wij door den broeder van MATONABBER, en een der koper Indianen, die wij eerst van *Congecathawachaga* vooruitgezonden hadden, achterhaaldt. Zij hadden op hunnen vooruittocht geen Indianen aangetroffen, die eenigen dienst aan mijne onderneming konden toebrengen. Zij hadden nogthans aan de *Koper rivier* geweest, en de aldaar door ons opgerigte en achtergelatene tekenen gevonden, welke hen aanduidden terug te keeren; waarop zij teistond, met allen spoed, vertrokken waren, hebbende geen oog toegedaan sinds hun vertrek van daar, tot aan de plaats daar zij ons inhaalden, schoon de afstand niet minder was dan honderd mijlen. Toen zij bij ons aankwamen, vonden zij ons slapen, doch wij werden schielijk wakker, en begaven ons weder op reis. Dien dag lagen wij twee-en-veertig mijlen af, en trokken onderweg voorbij het *Buffels meir*; egen den avond hielden wij halte, omtrent in 't mid-